

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægt & Stavn

24. Aargang Nr. 2 Maj 2005

Anders Jensen Nielsen født d. 20. september 1867 i Tjæreby, Strø, Frederiksborg Amt.

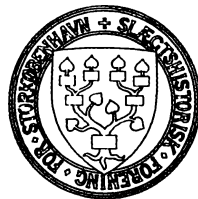
Hans hustru Caroline Svensson, født 1869 i Laholm i Hallands län i Sverige.

Parret fik 6 børn, her er de fotograferet med 3 af børnene.

Anna Eleonora blev født d. 9. oktober 1889, Poula Jenny Olivia blev født d. 30. november 1894 og Lilly Harriet Wilhelmine d. 28. maj 1897. Parret blev gift i Karlebo kirke d. 20. oktober 1889.

Billedet er taget af en ukendt fotograf, boende på Kulturvet i København omkring år1900.

**Slægtshistorisk forening
for Storkøbenhavn.**
<http://www.genealogi-kbh.dk/>

Stiftet den 7. januar 1977.

Formand:	Anna Margrethe Krogh-Thomsen. Hedebyvej 5, 3650 Ølstykke.	Tlf: 4717 9251 E-mail: krogh@get2net.dk
Kasserer:	Bent Jensen Konkylievej 23 2650 Hvidovre	Tlf: 3678 8775 Girokonto: 220-8628 E-mail: bentjensen@mobilixnet.dk
Sekretær:	Gyda Mølsted Ajax Alle 18 , 2650 Hvidovre.	Tlf: 3649 2878 E-mail: harald-gyda@adr.dk
Ansvarshavende redaktør:	Gitte Bergendorff Høstbo Obovej 14, 2730 Herlev.	Tlf: 4484 9131 E-mail: janhb@mail.danbbs.dk
Bestyrelsesmedlem.	Peter Wodskou Arnesvej 44 2700 Brønshøj.	Tlf: 3828 9475 E-mail:peter.wodskou@get2net.dk
Bestyrelsesmedlem.	Erling Dujardin Digehuset 5, st. 1 2670 Greve.	Tlf: 4390 8625 E-mail: fam.dujardin@image.dk
Bestyrelsesmedlem.	Merete Witt Lyshøj Alle 7, 2 sal th. 2500 Valby	Tlf: 36 46 43 71 E-mail: merete.witt@jubii.dk
Best.suppleant.	Ruth Elsøe Strandhaven 15, 3060 Espergærde	Tlf: 4913 2012 E-mail: ruth-e@mail.tele.dk

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer – 4 gange årligt: Uge 8 – 18 – 32 og 45.
Midt i februar, først i maj, først i august og først i november.

Deadline for forslag til artikler er 5. januar, 8. marts, 1. juli samt 4. oktober.
Prisen for enkelte numre er kr. 20.- (+ forsendelse). Abonnement koster kr. 100.- pr. år inkl. forsendelse. For udenlandske abonnemeter betales desuden porto for forsendelsen.
Tilmelding kan ske ved indbetaling på foreningens girokonto 220 8628.

Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn er: kr. 225- pr. år, inkl. Slægt & Stavn og 2 numre af Slægten. 2 samboende medlemmer betaler kr. 275.- pr. år.
Gæstebillet til vore foredrag er kr. 25.- pr. gang.
Eftertryk med kildeangivelse er tilladt efter aftale med redaktionen.
P.S. Artikler i bladet afspejler ikke nødvendigvis foreningens holdning.

Årsberetning for 2004

Vores forening havde ved udgangen af 2004 i alt 516 medlemmer, deraf 46 samboende, samt 100 bladabonnenter. En lille tilbagegang på 20 medlemmer, så der er fortsat noget at indhente. Vi gør alle vort bedste, for at vi kan få en god forening til gavn for vores medlemmer. De fleste nyindmeldelser kommer via vor hjemmeside. Vi har nu lavet en lille folder som fortæller om foreningen. Den er blevet lagt frem både på Rigsarkivet og Landsarkivet og de første nye medlemmer er begyndt at komme via denne lille folder. Jeg håber, der fortsat vil ske fremgang, så så mange slægtsforskere, som muligt kan få glæde af vore aktiviteter.

Vi har holdt 8 foredrag, som vi plejer.

1. En utraditionel slægtsberetning.	Hans Burchardt.
2. Godserne i Sydsjælland.	Marie Bach.
3. Københavns Politis Arkiver.	Karl Peder Pedersen.
4. Min egen slægtsforskning.	Foreningens medlemmer.
5. "Mordet på Dagmar Kofoed".	Glenn G. L. Andersson.
6. Lokalhistoriske arkiver.	Anette Månsson.
7. Hvor boede folk - matrikelnumre.	Erik Kann.
8. Juletraditioner.	Charlotte S.H. Jensen.

Forårsudflugt 2004. Den 22. maj kørte bussen, med 42 deltagere mod nord til Helsingør. Her besøgte vi NAVERHULEN, hvor vi fik en spændende og munter beretning om navernes liv. Herfra gik vi til restaurant "Anno 1880", hvor vi spiste en dejlig frokost. Inden frokosten var der god tid, så flere benyttede lejligheden til at kigge ind i, bl.a. Karmeliterklosteret, kirkerne samt museet. Videre gik turen til Horserødlejren - i det meget lille museum, fik vi et interessant foredrag af Torben Gulnov. Vi samledes atter i bussen og kørte til Hotel "Store Kro" i Fredensborg. I "Galleriet" fik vi serveret eftermiddagskaffen. Torben Gulnov fulgte os derefter hen til den gamle arrestbygning. Her fik vi i retslokalet fortalt om bygningens historie, og bagefter gik vi rundt og så de mange celler. Vejret var vekslende med sol og regn, men heldigvis kun sol da vi gik rundt Helsingør. Alt i alt en rigtig fin tur med oplysende og spændende oplevelser.

Slægtsforskerdag. I 2004 blev vores slægtsforskerdag afholdt den 23. oktober. Det var 13. gang, vi holdt slægtsforskerdag. Denne gang under temaet "Hvorfor, hvorfra og hvordan flyttede vore forfædre". Det var et tema, som mange var interesserede i. Der deltog ca. 145 personer. Der var kommet nye borde, der fyldte mere, derfor har vi besluttet, at der fremover kun må være op til højst 125 deltagere, 20 mindre end denne gang. Dagen gik fint med 4 spændende foredrag. Et af dem var foredraget "Flugten fra land til by - Horsens på tærsklen til det gamle århundrede", hvor vi så en meget interessant lysbilledserie med billeder fra denne tidsperiode. Det var femte gang i Valby Medborgerhus. Vi er glade for at være i disse lokaler, og lejen er her på et rimeligt niveau.

Bladet Slægt & Stavn, kører rigtig fint. Der har været mange spændende artikler i bladet i det forløbne år. Det bliver læst ud over hele landet, det kan ses af de mange nye abonnemeter, vi får på bladet fra folk, der bor langt fra Københavnsområdet. Vore medlemmer er flinke til at sende forslag til artikler til redaktionen, men der må nu gerne komme endnu flere indlæg og ideer fra vore medlemmer. Regeringens lovændring, om fjernelse af portostøtten, blev ikke så slem for foreningen som frygtet, idet vi fik omkring 3.300 kr. i tilskud og forhåbentlig får vi lidt mere til næste år. Vores fine blad blev godkendt til portostøtte. Mange andre foreningsblade har ikke været så heldige. Omkring 500 tidsskrifter og foreningsblade har opgivet at fortsætte deres udgivelse, så vi har været heldige.

Hjemmesiden har stadig fremgang. I løbet af i år vil den ændre udseende og blive mere brugervenlig. Især vil vores linkside blive opdelt i nogle underpunkter, så alle lettere kan bruge den. Vi bruger en del penge på hjemmesiden, for den er nu engang "foreningens ansigt" udad til. "Anetavlen" bliver også brugt rigtig flittigt. Men den kan sagtens tale at blive brugt endnu mere. I skrivende stund har der været 132.758. besøgende på siden. Mange har skrevet indlæg, men jeg håber, at endnu flere vil gøre det i fremtiden. På vores hjemmeside under punktet "Hent og print", kan der udprintes forskellige dokumenter, vejledninger og artikler. Her vil også fremover blive lagt forskellige bilag, der har været brugt til vores foredrag og slægtsforskerdage. Herfra kan alle hente dem, selvom man ikke har deltaget i de nævnte arrangementer. Alt bliver lagt som pdf-filer, så de kan printes ens ud på alle printere. Det er vor opfattelse, at vi gennem vor hjemmeside kan hjælpe flere medlemmer. Ved at vænne os til at bruge den endnu mere, og være flittige til at komme med indlæg og svar, kan vi få et rigtig godt redskab til udveksling af informationer mellem slægtsforskere og andre, der måtte have interesse deri. Vi håber vor hjemmeside stadig må være i udvikling i de kommende år.

I september 2004 fik vi pludselig et brev fra en journalist Rolf Pedersen. Han mente foreningen havde krænket hans ophavsret, og derfor krævede han en erstatning på 4000 kr. af foreningen. Rolf Pedersen havde i maj 2002, skrevet en artikel til Berlingske Tidende, dengang da den store debat om bevarelse af Rigsarkivet i København stod på. Denne artikel havde en af vore læsere af Anetavlen, direkte kopieret og indsat i debatten på Anetavlen. Vi troede jo at vi alle kæmpede for samme sag, men sådan var det åbenbart ikke. Heldigvis fik vi lov til at nøjes med at betale 1500 i afgift. Ingen havde jo gjort det i ond mening. Husk fremover ved indlæg på Anetavlen, at der er tilladt at linke til andres artikler m.m., men ikke at kopierer tekst direkte og indsætte det på Anetavlen.

Kontingentet, steg sidste år, så det vil nu forblive uændret i forhåbentlig mange år frem. Vi fik et større overskud, end vi havde kunnet forudse, idet vi fik et fint overskud både fra slægtsforskerdagen og forårsudflugten, poster der lige så let kunne have givet underskud, derudover har vi solgt vor bogbestand samt næsten alle vore jubilæumshæfter. Den bevilgede portostøtte var heller ikke en selvfølge. Vi vil nu i første omgang anskaffe et skab til opbevaring af vort inventar (overhead, blade og andre større ting) så det kan stå fast i bygningen. Vort højtaleranlæg m.m. trænger også til udskiftning.

Bestyrelsesmøder er afholdt på skift hos de enkelte medlemmer af bestyrelsen og er derfor ikke nogen udgift for foreningen. Det er gode saglige møder, hvor vi prøver at udnytte tiden bedst muligt. Så der er ikke tid til megen "snak udenom".

Jeg er selv utrolig glad for vores bestyrelse. Den er blandet sammensat, hvor vi alle har forskellige evner. Vi har delt opgaverne iblandt os, så alle bliver involverede og har et ansvar for deres opgave. Ved vores bestyrelsesmøder (eller pr. telefon og E-mail) får jeg tilbagemelding fra de involverede om deres opgaver.

I det forløbne år er vort regnskab blevet omlagt og indført i et EDB program, så det fremover vil blive lettere at administrere. I dette arbejde har Bent Jensen ydet foreningen en stor hjælp med opsætningen, og det siger jeg tak for. Denne omlægning er også grunden til, at vort regnskab i 2004 er stillet op på en ny måde. Ligeledes tak til alle, der i det daglige hjælper foreningen i dens arbejde.

Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger - SSF. Vi får i vor forening bladet Slægten 2 gange årlig. I Slægten kan vi se hvilke aktiviteter der foregår rundt omkring i andre foreninger og måske tage på besøg der.

I Københavnsområdet og Nordsjælland er der omkring 7 forskellige foreninger og nye dukker op, tillykke med det. Bladet Slægten og de andre gode nyttige hæfter, som udgives, er en god hjælp for almindelige slægtsforskere.

Jeg takker for godt samarbejde i det forløbne år, både til bestyrelsen og til vore medlemmer. Ligeledes tak til de personer udenfor vor forening, som vi har samarbejdet med. En speciel tak til ledelsen af kirkebygningen her, som har åbnet dørene for os, så vi kan holde vore møder under disse gode forhold.

*Anna Margrethe Krogh-Thomsen
Formand*

Generalforsamlingen den 9. marts 2005

Formanden Anna Margrethe Krogh-Thomsen bød velkommen.

Valg af dirigent

Jørgen Bach Nielsen blev foreslået og valgt.

Han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet.

Formanden aflægger beretning for det forløbne år

Formanden aflagde sin beretning, der blev godkendt med applaus.

Kassereren aflægger det reviderede regnskab til godkendelse.

Kassereren gjorde rede for regnskabet, som i år var opstillet på en ny måde på grund af overgang til edb. Regnskabet blev godkendt uden kommentarer.

Behandling af indkomne forslag

Der var ikke indkommet forslag.

Fastlæggelse af kontingent for det kommende kalenderår.

Bestyrelsens forslag om uændret kontingent for 2006 blev vedtaget.

Valg af medlemmer til bestyrelsen og 1 suppleant

-6-

Anna Margrethe Krogh-Thomsen, Erling Dujardin, Peter Wodskou samt suppleanten Ruth Elsåe blev alle genvalgt. Bent Jensen blev indvalgt i bestyrelsen i stedet for Tage Ejbøl, som ikke ønskede genvalg.

Valg af revisor og 1 revisorsuppleant

Alice Gottschalck blev valgt til revisor og Aino Kronsell til revisorsuppleant.

Eventuelt

Georg Agerby takkede bestyrelsen for det store arbejde, som den gjorde for foreningen.

Dirigenten afsluttede generalforsamlingen og takkede for god ro og orden.

Formanden takkede dirigenten for ledelsen af generalforsamlingen.

Referent: Bent Jensen

Tiltrådt: Jørgen Bach Nielsen

REGNSKAB FOR ÅRET 2004

Indtægter		<u>2003.</u>
Kontingenter	87070,00	89093,50
Forårsudflugt	1043,00	-2750,00
Slægtsforskerdag	9686,00	4870,00
Diverse indtægter	1674,00	488,00
Renteindtægter mm	622,29	549,16
Indtægter i alt	100095,29	92250,66
Udgifter		
Medlemsmøder	5327,00	6320,00
Slægt og Stavn	23917,18	21198,50
SSF (bladet Slægten mm)	16834,08	16979,50
Administration	23290,38	34149,86
Gebyrer mm	589,00	0,00
Udgifter i alt	69957,64	78647,86
Årets overskud	30137,65	13602,80
Aktiver		
Bank og giro mm.	94792,69	48968,96
Aktiver i alt	94792,69	48968,96
Passiver		
Egenkapital mm i alt	50169,61	20031,96
Forudbetalt kontingent mm	44623,08	28937,00
Passiver i alt	94792,69	48968,96

Inventarliste:

Videokanon, overheadprojektor, lysbilledapparat, adaptore, forstærker, mikrofoner, lærred og scanner.

Medlemstal pr 31.12.2004:

516 medlemmer (heraf 46 samboende) samt 100 bladabonnerter.

Regnskabet er revideret og afstemt med de foreliggende bilag.

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn

Ballerup 9. 2 2005

Erling Dujardin, kasserer

Ballerup 9.2.2005

Alice Gottschalck, foreningsvalgt revisor

Spild af foreningens penge!

Der er her i marts måned udsendt 147 stk. rykkere til medlemmer for manglende betaling af kontingent eller bladabonnement. Det har i år kostet foreningen ca. 870 kr. + arbejdstid, at udsende nye girokort. Det er ca. 1/4 del af vores medlemmer, der har ”glemt” at betale. Det var lidt flere end sidste år. Pengene kunne være brugt til bedre formål. Så vi håber vore medlemmer fremover, **vil huske** at betale på girokortet, der udsendes sammen med bladet i november. Så bliver vi så glade i bestyrelsen.

Nyt fra Redaktøren

Vi tager nu hul på blad nr. 2 her i året 2005. Det er dejligt at vores blad får så mange roser. Det er jeg meget glad for. Desuden vil jeg sige tak for alle de tilsendte artikler, vi har fået i den tid, jeg har været redaktør. Dog kunne jeg til tider ønske mig lidt flere og vil her opfordre alle til at skrive og indsende historier fra deres slægt. Skriv også selv om du synes, at det du har at fortælle om din slægt ikke er interessant for andre. Vi hjælper også gerne med opsætning af artiklen samt finder evt. billeder, der passer til emnet. Desuden opfordrer jeg også til at skrive til mig, hvis der er et emne, der brænder meget for én og som ønskes formidlet videre i bladet. Jeg vil også her fortælle, at jeg har i redaktionen to redaktionsmedhjælpere, der gør et stort stykke arbejde med at renskrive og opsøge tilladelser og redigere, samt læse korrektur på vores blad, inden det sendes til vores trykkeri i Varde. Derfor vil jeg takke for det gode samarbejde, jeg har i redaktionen, med Aino Kronsell og Trilby L. Gustafson. Uden dem gik det ikke.

Redaktør Gitte Bergendorff Høstbo

Forårsudflugten 2005

Der er stadig få ledige pladser til vores forårsudflugt. Turen går i år til det smukke område omkring Stevns. Vi skal se et par gamle rytterskoler samt besøge Blåbæk vandmølle. Vi kører forbi Vemmetofte kloster, hvor Prins Carl levede med sin ugifte søster Sophie Hedvig. (Vi beklager, at vi fik skrevet ”sin kone til venstre hånd”). Desuden besøger vi Landbomuseet Lundekrog.

Tilmelding kan ske via vores hjemmeside. www.genealogi-kbh.dk eller til Gitte Bergendorff Høstbo på mailadresse: janhb@mail.danbbs.dk

Brugermøde KBH's Stadsarkiv

Vi er blevet spurgt om vi ikke ville bringe et referat af brugermøde den 15. marts 2005 fra Stadsarkivet i København. Da der på stadsarkivets hjemmeside, endnu ikke, her ved vores blads afgang til trykkeriet, er lagt noget referat op, kan vi med beklagelse ikke bringe det. Men arkivets hjemmeside er følgende adresse: <http://www.ksa.kk.dk/> gå ind under emnet ”arkivet og borgeren” og derefter ”Læsesalen”, så vil referater af tidligere brugermøder dukke op her. Vi håber at kunne bringe referatet af 15. marts 2005 på et senere tidspunkt.

EN HISTORIE FRA BESÆTTELSESTIDEN

Min mor Poula Jenny Olivia Nielsen, gift Nielsen, blev født 30. november 1894 i Skt. Jacobs Sogn i København og døbt 24. februar 1895.

Hun døde den 12. december 1969.

Hun blev gift med Jens Nielsen den 26. februar 1915. Poula og Jens fik 3 børn 1 Søn Poul 1915, - 1 Søn Holger 1920, og - 1 Datter Ingrid 1930

At hun handlede hurtigt fortæller følgende historie om.

Den 19. september 1944 blev Politiet taget, af tyskerne. I vores gade kom om formiddagen en politibil kørende ind på pladsen overfor og ud sprang 3 betjente der løb ind i vores opgang. De kom fra Frederikssundsvejens Politistation. Den ene kom ind hos min mor, her fik han et sæt tøj som min mor havde hængende, hun skulle reparere det for min onkel.

Han og de 2 andre der havde været i lejligheden forsvandt over loftet og ned et andet sted. Nu stod de 3 beboere med betjentenes uniformer, papirer og revolvere - og hvad nu?. Først blev de lagt op øverst på loftet, senere lagde Petersen fra 1. sal det hele ud under hans kolonihavehus. Der gik nogen tid, så ringede en af betjentene til min mor, at de skulle bruge nogle af deres papirer. Petersen hentede dem i kolonihaven og min mor tog dem med på arbejdet. Hendes arbejde var rengøring på hovedtrappen op til generaldirektøren for Statsbanerne. Nu skal det siges at den trappe var bevogtet af tyskere, da de havde overtaget Statsbanens kontorer.

Under trappen var et hulrum, som alle reelt havde adgang til. Her lagde hun papirene indtil hun igen havde talt med betjenten. Nu skulle hun tage dem med til en skomager i Njalsgade. Her skulle hun spørge efter de lilla ruskindssko. Alt gik fint og i baglokalet fik hun afleveret det farlige indhold. Men det sluttede ikke her. En ny opringning kom nogen tid efter, og nu var det revolverne, der skulle bruges. Så gik turen igen til kolonihaven for at hente revolvere. De skulle afleveres på et værtshus i Borgergade. Atter kom det farlige indhold til at ligge under trappen, hvor tyskerne gik vagt ovenover. Det skal her tilføjes at min mor jo kendte soldaterne, da de var det samme vagthold, der var på skift, som sidst. Hun fortalte at de var flinke og venlige over for personalet.

Så blev det tid, at mor skulle møde op på det aftalte sted. Hun gik ud forbi portner Hansen, sagde farvel og tak for i dag, med revolverne i tasken og gik til det aftalte sted. Betjenten var der ikke, og en person, som min mor syntes så skummel ud og som hele tiden så på hende, fik hende til at gå tilbage med den farlige last.

Portneren kunne ikke forstå, hun kom igen, men det blev til en historie om, at hun havde været i byen for en af kontordamerne. Nu alt vel, men når man kendte min mor, så er det ikke spor mærkeligt, at hun så gik tilbage til mødestedet. Den samme mand fra før var der stadig, og nu blev min mor jo ikke nervøs, da han tiltalte hende. Det viste sig at han var sendt af betjenten, som ikke turde gå ud alligevel. Nu var gode råd dyre, men mor tog resolut tilbage og hentede revolverne, og denne gang fik portneren en ny undskyldning, og hun fik afleveret den farlige pakke til rette folk.

Efter befrielsen ringede betjenten, at han var kommet til Sverige en kort tid og nu var tilbage i god behold. Han ville give min mor en gave som tak og gav hende penge, så hun kunne købe en ting til minde. Hun købte en teaterkikkert og først da fik min far historien fortalt. Han ville have været mere nervøs end hun havde været, så derfor fortalte hun ikke om hændelsen før bag efter. Min Mor har altid været stærk og at hun var det her, beviser at hun magtede mange ting.

Ingrid Fischer

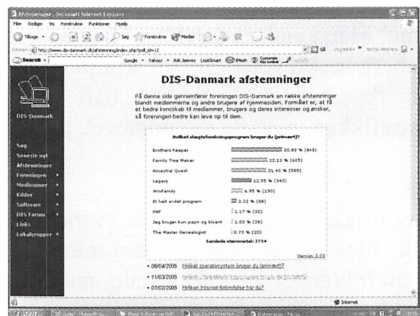
Afstemning på DIS-Danmarks hjemmeside!

Der har i knapt en måneds tid kørt en afstemning på DIS-danmarks hjemmeside om hvilket program der er det mest brugte.

Resultatet var følgende:

1. Brothers Keeper 30,83 %.
2. Family Treemaker 22,13 %.
3. Ancestral Quest 21,40 %
4. Legacy 12,55 %.
5. WinFamily 6,95 %.
6. Et helt andet program 3,22 %.
7. PAF 1,17 %.
8. Papir og blyant 1,02 %.
9. The Master Genealogist 0,73 %.

Resultatet kan læses på www.dis-danmark.dk.

Af Gitte Bergendorff Høstbo

I de første dage efter at afstemningen var gået i gang, steg enkelte programmer (mest Brothers Keeper) gevaldigt i stemmerne. Ca. 1 stemme hvert sekund. Efter kontakt med Lars Jørgen Helbo fra DIS (for jeg undrede mig over, at der blevet givet så mange stemmer, og måske var der noget i vejen med hjemmesiden, der burde stoppes), blev det klarlagt, at der var gang i mailingslisterne hos de enkelte forhandlere samt andre. Vi fik den forklaring fra DIS, at det kunne vi jo også bare sætte i gang i vores forening, hvis vi ville. Men er det en god ide at bruge mailingslister til afstemning på f.eks. DIS-Danmarks hjemmeside? Det syntes jeg ikke, for det giver jo ikke et sandfærdigt billede af, hvad først og fremmest medlemmerne af DIS-Danmark benytter af slægtsprogrammer. Her ville det måske være en god ide at kunne bruge sit medlemsnummer som adgangskode for at kunne afgive sin stemme. Det kunne jo være interessant at få et sandfærdigt billede af medlemmernes brug af programmer. At der kommer andre til DIS-Danmarks hjemmeside gør jo intet, i så fald kan de ikke stemme. Hvad kan vi nu bruge ovenstående resultat til?

Koleraåret 1853

København var i 1853 en by omgivet af volde. Indenfor måtte bygges stenhuse, men udenfor kun lette træbygninger, der i tilfælde af krig let kunne fjernes, evt. ved afbrænding. Det nybyggede Tivoli lige uden for Vesterport havde kun træpavilloner. Krigsminister Hansen var ubøjelig, terrænet mellem voldene og søerne skulle være overskueligt.

Byens indbyggertal var ca. 130.000. I de fattigste kvarterer boede familierne i små trange værelser, ofte med kun 1½ - 2½ m² pr. person, også i kældre, på lofter og i gamle pakhuse. Helbredstilstanden blandt de fattige var rystende. De var underernærede, havde brystsyge (TB) eller andre mangelsygdomme. Gamle og syge almisselemmer blev indlagt på "Almindeligheden", som Almindeligt Hospital hed i Folkemunde.

Københavnske læger (med Emil Hornemann i spidsen) havde advaret bystyret om, at hygiejnen i byen var så dårlig, at et Koleraangreb ville få uhyrlige følger. Der havde i årene 1851 – 53 været Kolera i flere større byer: Berlin, Hamburg, Lübeck og Malmø. Man kender udtrykket "Døden fra Lübeck". Det var pesten – makabert beskrevet i en stor kulørt rude i Marienkirche i Lübeck. Danmark havde tidligere haft karantænebestemmelser for skibstrafikken, men de var ophævet, da de generede handlen.

Foto Emil Hornemann

Byens drikkevand var overfladevand fra Emdrup sø og de tre søer uden for voldene. Vandet blev urensset ført gennem trærender til pumper i gårde og på offentlige pladser. De 100 km trærender var ofte utætte, men svære at reparere, for de lå 2 – 7 m under gaderne. Man klagede til bystyret, for vandet var fyldt med planterester, larver, døde småfisk, endog levende ål. Om sommeren var vandet lunkent – det blev kaldt "lunken ålesuppe". Før man kunne drikke det, måtte det koges, filtreres og afkøles. Man drak hellere øl og brændevin.

Dagrenovation kendtes ikke – alt affald fra husholdningerne endte på gaden i rendestenen. Et større problem var afløbet af spildevand i de dybe åbne rendestene. Alt blev ledt derud, også afløb fra garverier, brændevinsbrændere, stalde og hospitaler. Et godt regnvejr lettede, så gaderne blev skyllet. Gaderne blev ganske vist fejlet 2 gange dagligt. Teoretisk set skulle alle gader have fald ned mod kanalerne og havnen, for der endte det hele. Man manglede et Miljøministerium. Man undrer sig derfor ikke over, at smitte af enhver art hurtigt kunne spredes. Gennemsnitsalderen for en dreng var 25 år, for en pige 34 år, født i København i de år.

Natrenovationen var endnu værre. I mange huse var gruber, hvorfra natmanden øste op i spande, andre steder var der spande i retirader i baggårdene. De blev så om natten slæbt gennem husene. Var der ikke øl nok til natmændene, kunne det jo godt ske, at spandenes

indhold. Skvulpede lidt over. Herfra var smitte af enhver art let udspredd.

Det første kendte tilfælde af KOLERA forekom 11. juni 1853, ironisk nok på ”Fandens fødselsdag” – en sømand bragte sikkert smitten med sig sydfra. 1853 havde været en ualmindelig varm sommer, med stillestående bagende sol i de snævre gader. Ved udgangen af juni var der anmeldt 90 koleratilfælde, heraf 60 døde.

Allerede den 24. juni 1853 var Den overordentlige Sundhedskommission trådt sammen og besluttede at erklære København for koleraramt. Professor Bergsøe, der var chef for det statistiske bureau, skulle stå for gennemgang og bearbejdning af det store materiale til gavn for lægevidenskaben.

De fleste læger troede som overlæge Emil Hornemann ikke på direkte smitte, men på ”Miasmer”, d.v.s. luftbårne sygdomme. Der var enkelte tvivlere, bl.a. dr. Panum, der med held havde indført karantæne af de syge, bl.a. mens han var læge på Færøerne.

Sundhedskommissionen opfordrede alle læger og medicinstuderende til at slutte sig sammen. ”Lægeforeningen mod kolera” konstitueredes lørdag den 9. juli. Mange læger blev i øvrigt selv smittede og døde.

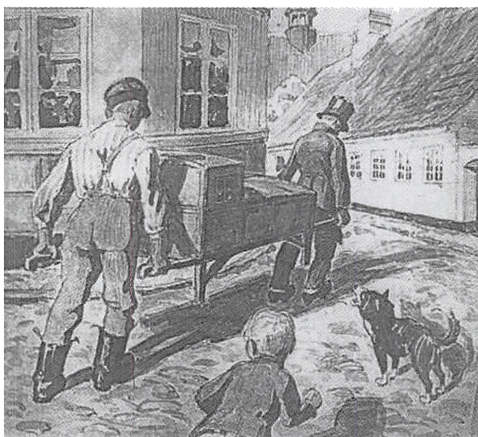
Der blev oprettet 6 bureauer med henblik på anmeldelse og tilkaldelse af læger til de syge. Et større antal yngre læger tilbød daglig visitation af husene i de mest angrebne og truede kvarterer, hvorfra patienterne transporteredes til hospitalerne. Lægerne fandt ofte, at patienten allerede var død. Sygdommen ytrede sig ved diarré og opkastninger, så de i forvejen svækkede døde simpelthen af væskemangel. Smitten ramte ikke kun de fattige, også andre kredse, der havde forbindelse med hinanden, blev ramt – især ældre og i forvejen svækkede.

Fattighospitalets forstander havde, da epidemien startede, bestilt 200 ligkister, som blev stablet op i anstaltens have, så de gamle, der endnu var raske nok til at spadserere i solen, havde hele tiden ”Døden” for øje. Dog i løbet af få uger var de brugt op. På ”Almindeligt Hospital” i Amaliegade var der i juni indlagt ikke mindre end 1200 ”lemmer”, syge, fattige og gamle – frygteligt overbelagt. Alene i juli døde her mere end 400.

De mange dødsfald giver plads til nye syge. Det siges, at man hev de halvdøde ud af sengene, for at give plads til nyankomne. Bystyret måtte omdanne skoler til nødhospitaler.

Fra de mest usunde kvarterer, hvor pesten hærgede værst, blev over 3000 fattige flyttet ud på kaserner og i teltlejre på Fælleden og til sidst i en nyopført barakby udenfor voldene.

Det var også et stort problem at få de mange døde begravet – iflg. Forordningen skulle en død begraves inden 48 timer efter dødsfaldet. Det blev forbudt at holde ligtaler, og kun ganske få måtte følge den døde til graven. Man havde fået etableret kirkegårde neden for voldene. Den største var Assistens kirkegård (ved den nuværende Nørrebrogade).

En samtidig beskrivelse fra 7. august af Hans Brøchner: ”Man ser de mærkeligste transportmidler. Udover ligvogne var der arbejdsvogne, møbelvogne og omnibusser samt trækvogne.

I omnibussen var der plads til 6 kister, primitivt sammentømrede sorte kasser forsynet med en papirlap med afdødes navn, alder og dødsdag. Kisterne blev sat ned i store gruber, to og to ovenpå hinanden, for fattigfolk helt uden ceremoni.

Fattigforstanderen sparede på kister ved at lade de magreste stuve sammen med 2 i hver kiste.”

Den 23. juli holdtes statsråd på Eremitagen, hvor kong Frederik den Syvende kom med flere gode råd om bl.a. rømning af militærets bygninger til fordel for de syge og fattige, men her stødte han på skarp modstand fra bl.a. krigsminister Hansen. Det eneste af kongens forslag, der gik igennem, var at militæret skulle hjælpe med gravningen på kirkegårdene, så kisterne kom tilstrækkeligt dybt i jorden. Den 27. juli kulminerede epidemien med 340 tilfælde, heraf døde 217. I løbet af august aftog epidemien, vejret var samtidig blevet køligere. Først hen i oktober 1853 var epidemien forbi. Alene i København havde man registreret 7219 angrebne personer, heraf døde 4737. Også Århus og Ålborg havde tilfælde.

Fra København var de mere velhavne, der havde sommerbolig ved Furesøen eller andre steder uden for byen, bl.a. på Frederiksberg, kørt ud med vogn eller til hest.

Kig engang på jeres egen stamtavle, hvis I har forfædre i København, om der blandt dem er dødsfald i sommeren 1853, så er det sikkert kolera. Jeg har selv fundet 2.

En brændevinsbrænder i Rigensgade (66 år), tidligere medlem af bystyret og ejer af den ejendom, han beboede (nr. 460-461). For at vise, hvor forvirret det hele var, kan jeg gentage, hvad der står om ham i skifteprotokollen: ”Nr. 5072 efter Peter Christian Hansen, der er meldt død af kolera den. 2. august 1853. Da den afdødes bopæl ikke var opgivet og yderligere oplysninger for Politiet ej var herom at erholde, blev forretningen straks sluttet.

Moeberg”. Jeg kan her tilføje, at han var gift 2 gange, han efterlod sig kone og flere børn. Konen annoncerede hans dødsfald både i Berlingske og Adresseavisen – heri står, at han var død efter 8 dages sygeleje.

”En skrædderkone boende Adelgade 242, døde 29. august, 49 år gl. ”.

Litteratur:

Jørgen Mathiasens trilogi, bind 2: ”Da dage blev år” – udkom 1981

Kelvin Linnemann: ”En aften i koleraåret”

Helge Navnsbjerg: ”Dagligliv i byen 1800 – 1900”

Wilhelm Bergsøe (1835-1911): ”Fra Piazza del Popolo” – udg. 1866.

Karen Aaby: ”Pesten går i rødt, jomfru Dorte”

Billederne er fra: <http://www.udstillinger.dnbl.dk/medhist/Kolera/Index.htm>

På Landsarkivet i København findes en tryksag:

”Koleraepidemien i København. 2870 koleradøde i perioden 22.6 – 13.10 1853”.

Samlet og udarbejdet af Inger Wiinberg Pedersen og Mogens Hammargren Christensen efter dødelister i avisen ”Morgenposten” – færdiggjort marts 1988.

Artiklen er skrevet af nu afdøde Inger Lerche

Slægtsforskersygen

Advarsel: Endnu en smitsom sygdom

Symptom: Konstante beklagelser angående behov for oplysninger om navn, dato, årstal og stednavne.

Patienten har et tomt ansigtsudtryk og er ofte døv ved tiltale fra familiemedlemmer. Han/hun har ikke lyst til arbejde af nogen art, med undtagelse af ivrigt søgen i bøger, registre og alle slags tidsskrifter på biblioteker og arkiver. Bander over postbudet hvis han ikke afleverer noget post. Er en ivrig brevskriver. Ses ofte på mystiske pladser, såsom kirkegårde, middelalder bopladser, ruiner og afsides pladser ude i landet.

Behandling: Medicin har ingen virkning. Sygdommen er dog ikke livsruende, men bliver gradvis værre. Patienten bør besøge nærliggende arkiv, blive aktiv medlem i en Genealogisk forening, som giver ham udførlige genealogiske skrifter, gives et stille og roligt hjørne af huset, hvor han bør efterlades ensom.

Sygdommens egendommelige karakter er, at jo værre sygdommen bliver desto mere glæde får patienten, og denne glæde er meget smitsom.

*Fra det svenske GF-Aktuelt nr. 102 år 1992
Oversat af Carsten Reker Hansen juli 1996*

Danskeren Claus Peter Hansen gik ned med Titanic

Hr. Claus Peter Hansen, 41, var født i Danmark d. 13. januar 1871.

Claus Peter Hansen var søn af Christen og Karen Marie Hansen. Han kom til Amerika i begyndelsen af 1890'erne og arbejdede som barber i Racine, Wisconsin, USA.

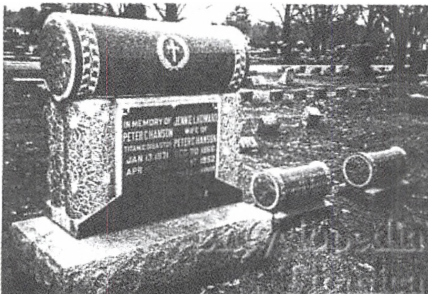
Peter blev gift med Jennie Louise Howard d.25. juli 1900 i Racine. I 1912 solgte Peter sin barberforretning i 1104 Villa Street, Racine, så han og hans hustru kunne tage

på en rejse til hans hjemby Holeby på Lolland for at besøge hans forældre og hans tre brødre, hvilke han ikke havde set i 21 år. Familien Hansen forlod Amerika om bord på "Counarder Campania" d. 14. februar 1912. (Campania sank i 1918).

Da tiden var inde for Claus Peter og Jennie Hansen skulle til at vende tilbage til Amerika, havde Peters 26 årige ældre bror, Henrik Juul Hansen, bestemt sig for at forlade Danmark for at søge nye udfordringer i den nye verden. Peter købte billet til dem hos White Star agenten C. Hansen i Maribo på Lolland. Hele Familien Hansen gik ombord på Titanic i Southampton som tredje klasses passagerer. Deres billetnummer var 350026 og kostede 14 pund, 2 s. og 2.p..

Vi ved jo alle hvad der hændte Titanic, og Peter anbragte sin hustru i en redningsbåd efter kollisionen med ordene; "*Jennie, du må hellere tage af sted, så er der er en af os, der kan fortælle historien derhjemme*".

Både Peter og Henrik forsvandt sammen med Titanic. Hvis deres lig blev fundet er de aldrig blevet identificeret. The Daily Telegraph fonden betalte 20 pund for begge sønner til forældrene. Peter Hansens minde kan findes på hans hustrus gravsted i Racine i Wisconsin. På monumentet kan læses:

**In memory of Peter C. Hanson
Titanic Disaster
January 13, 1871-April 15, 1912.
Nearer My God To Thee.**

Jennie blev samlet op af skibet Carpathia kl. ca. 8.00 om morgenen d. 15. april. Hun påstod at der i den overfyldte redningsbåd havde siddet en sømand på hendes skød siden nedsættelsen i vandet. I New York blev Jennie indlagt på hospitalet.

Som et resultat af Titanic katastrofen, havde Jennie oplevet et så stort chok, at hun ikke siden var i stand til at fælde en enkelt tåre nogen sinde siden. Desuden led hun af store mareridt.

Jennie flyttede til sin bror Thomas Howard og hans hustru Maggie i Nicholson Rd., Rankerville i Racine. Hos broderen var mareridtene så voldsomme, at de måtte holde hende til sengen når disse indtrådte. Jennie vendte efter en rum tid tilbage til sit hjem i Racine, Wisconsin, her blev hun gift med Elmer Emerson d. 25. august 1915. De boede 1214 Center Street, Racine.

Jennie Louise Emerson døde d. 15. december 1952, 85 år gammel.

<http://www.encyclopedia-titanica.org/index.shtml>

På denne flotte hjemmeside kan man finde oplysninger om alle, de der var på Titanic. Af mange af dem som var ombord er der også billeder med. Har man aner, der var på ombord på Titanic kan disse findes her.

<http://www.sa.dk/lak/saxo/titanic.htm>

Flot hjemmeside med billeder fra skibet, hvad de fik at spise om bord og meget mere.

<http://hjem.get2net.dk/Titanic/index1.htm>

På denne hjemme side er der masser af god historie, billeder og gode links.

Gitte Bergendorff Høstbo

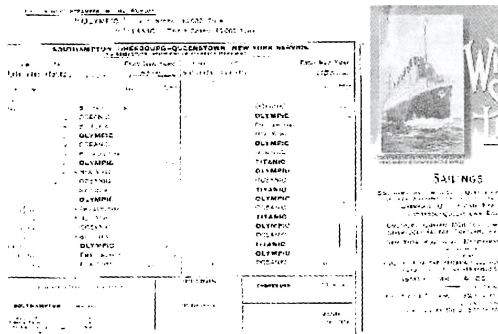
Arkiver om udvandrere findes i Landsarkivet!

I København var der to udvandrereagenter, der brugte "White Star Line" - rederiet bag "Titanic". De hed Henrik Clausen og Joachim Prahls og havde begge kontor i Nyhavn. Prahls optog svigersønnen i sit firma - og ligesom alle andre udvandrereagenter, blev også deres virksomhed kontrolleret af politiet.

Kontrollen skulle sikre, at udvandrere ikke blev snydt, af mindre seriøse agenter.

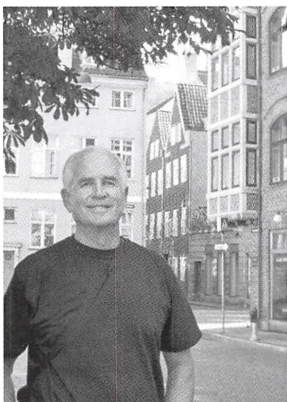
Prahls brugte "Titanic" og "Olympic" på sit brevpapir og havde også andre reklame-materialer om White Star Lines nye luksusskibe. På en af dem kan man bl.a. se de afgang, som "Titanic" skulle have haft, hvis skibet ikke var gået ned.

Folderen, der reklamerer for "Titanic" hører hjemme i sagsmappen, der handler om Joachim Prahls svigersøn.

Men i politiets arkiv er der naturligvis også masser af andre dokumenter og protokoller, som kan fortælle om udvandring og udvandrere. Du kan i øvrigt søge efter bestemte udvandrere via Dansk Demografisk Database: <http://ddd.sa.dk/>

En amerikaner opdager sine rødder i hjertet af København

Det var en solrig august morgen da jeg tog imod Robert "Bob" Holst i Københavns lufthavn. Jeg var klar over, at Bob havde været undervejs i ca. 18 timer, siden han havde forladt sit hjem i San Diego, Californien inden SAS-flyet landede i København, men alligevel – efter et par måneders intense email's og planlægning omkring hans rejse til Danmark for at opspore sine danske rødder, forventede jeg at han var frisk og klar til eventyr! Det var han også – men at det skulle blive så eventyrligt, som det faktisk blev, kunne ingen have drømt om og at eventyrene skulle begynde lige med det sammen, havde han aldrig troet!

Bob vidste at hans oldefar, Carl Christian Frederik Holst (CCFH), var født i København d. 19. august 1834. Han kendte CCFHs forældres og nogle af hans søskendes navne, men derudover vidste han meget lidt om familien. CCFH var udvandret til Amerika allerede ca. 1853, og Bob var spændt på at opleve sin oldefars København og lære så meget som muligt om ham, familien og danskerne.

Da vi mødtes, kunne jeg fortælle Bob, at det var lykkedes mig at finde huset, hvor hans oldefar kom til verden i 1834 som den yngste af parret Johan Frederik Holst og Maren Caroline Klindts seks børn. Det var ikke noget almindeligt hus, nej, det var faktisk Københavns ældste borgerhus fra 1634, et meget smukt rødt hus i Magstræde 17-19, med sine unikke tvillingegavle mod gaden. Research om ejendommen, som er beskrevet i adskillige bøger over det gamle København fortalte, at selv om der ganske vist findes ældre huse i København, er de alle kongelige eller offentlige bygningsværker. Det ældste borgerhus, en meget smuk ejendom fra den sene middelalder lå altså i Magstræde nr. 17-

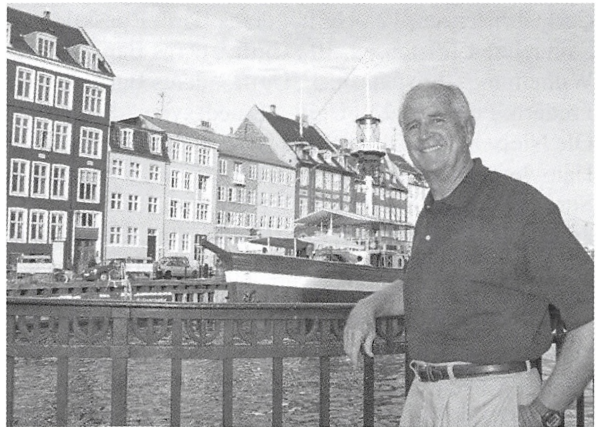

19 og har overlevet Københavns brande samt englændernes bombardement. Ved et tilfælde mens vi stod udenfor døren og fotograferede Bob foran forfædrenes bolig denne varme lørdag eftermiddag, blev døren åbnet til en nyrenoveret stuelejlighed, og et ungt par fortsatte deres ugentlige rengøring med energisk også at feje trappestenen! Denne mulighed kunne jeg ikke lade "smutte", så jeg skyndte mig straks at komme i snak med den unge mandlige beboer.. sikken et held! Vi blev straks ført ind i hans lejlighed, og da jeg

berettede om, hvorfor Bob Holst var så interesseret i netop dette hus, blev vi efter en hurtig opringning ført ovenpå til husets ældste beboer, Dorthe på 85 år på 2. sal. Dorthe kendte en hel del til husets lange historie og hun kunne fortælle, at i 1800-tallet, var det ikke ualmindeligt, at hvert rum i disse lejligheder husede en hel familie med 6-8 børn. Der var stadig små ruder i de indvendige døre, således at en familie der boede i et af de indre rum kunne få lidt dagslys gennem ruderne. En anden beboer havde via jungletrommerne hørt om vort besøg, og han ville stolt vise os stenovnen i hans lejlighed på 4. sal, der stammede fra dengang huset blev bygget i 1634. Hele huset havde en herlig ånd og charme, dens beboere ligeså!

Vi forlod huset med en artikel om Magstræde og bl.a. ejendommens historie under armen og mange fortællinger rigere! Allerede inden for 3 timer efter sin ankomst til København havde Bob Holst en mængde historier og oplevelser om hans oldefars København inde på nethinden! Det tegnede godt!

Da Carl Christian Frederik Holst voksede op i Magstræde, ved vi at han på 5 minutter kunne løbe ned ad den gamle, skæve trappe fra familiens bolig, rundt om hjørnet i Knabrostræde til Nybrogade og videre, hvor han straks ville være nede ved Gammel Strand, hvor fiskerkonerne gennem århundrederne har solgt deres fisk – som de stadig gør i dag på nogle formiddage. I den samme æra, ved vi også at Søren Kirkegaard var teenager og voksede op hos sin familie mindre end 5 minutters gang fra familien Holst, i familiens bolig på Nytorv.

Bob Holst var utvivlsomt imponeret, og han kommenterede på vej ned ad Magstræde: *"Tænk, min oldefar har gået ned ad den trappe hundredvis ad gange, han har løbet og lejet her på lignende brosten og han har kigget ud af disse vinduer og set denne smukke, gamle, let buede gade"*. I dag er det svært at forestille sig, helt hvordan der var uden gadebelysning, med lugten af hestemøg og de berømte "mag'er" der har givet gaden navn... men lad det nu ligge... historiens vingesus var ikke til at tage fejl af for en træt amerikaner på ankomstdagen fra San Diego! Magstræde blev *"hans gade"* og stemningen forbindes for evigt med hans oldefar! Ved at gå forbi huset dagligt, flere gange om dagen på forskellige tidspunkter og i forskellige belysninger, blev det for Bob Holst næsten ligeså spændende og hyggeligt som at møde en nær slægtning. Folketællingerne havde allerede bekræftet, at Bob Holsts familie havde boet på adressen i Magstræde i ca. 10 år. Men, forældrene blev skilt, Bobs tip-oldefar, den svensk-fødte Smedemester J. Frederik Holst måtte fortrække fra København og slå sig ned i Roskilde, hvor han var tvunget til at

tage til takke med en mindre ansvarsfuld stilling under én af Roskildes Grovsmedemestre. I FT 1845 står han betegnet som ”Forhen Mester” og én af otte ansatte under den 40-årige smedemester Anders Christensen i Roskildes Ahlgade, nok i realiteten noget af en degradering. Navn, alder og ikke mindst fødested, Helsingborg, Sverige, sikrede den korrekte identificering af Bob Holsts tipoldefar. Dengang blev fraskilte ofte opført i folketællinger som ”ugift” eller enke-(mand).

Folketællingen 1845 viser således:

Roskilde, Sømme, Roskilde Købstad, Ahlgade nordre side, , No 145 F1, 505, FT-1845

Navn, Alder, Civilstand, Stilling i husstanden, Erhverv , Fødested

Anders Christensen, 40 , Gift, , Grovsmedemester, Roeskilde

Christiane Brandt, 44 , Gift, , hans Kone, Kjøbenhavn

Johan Christensen, 16 , Ugift, , Hjulmandlærling Deres Barn, Roeskilde

Anthon Christensen, 14 , Ugift, , deres Barn, Roeskilde

Carl Christensen, 12 , Ugift, , deres Barn, Roeskilde

Samueline Christensen, 10 , Ugift, , deres Barn, Roeskilde

Wilhelmine Christensen, 3 , Ugift, , deres Barn, Roeskilde

Frederik Petersen, 23 , Ugift, , Smedesvend, Roeskilde

Ole Nielsen, 28 , Gift, , Smedesvend, Gørsløv Roeskilde Amt

Hans Jørgensen, 22 , Ugift, , Smedesvend, Kjøbenhavn

Søren Nielsen, 28 , Ugift, , Smedesvend, Roeskilde

Johan Holst, 52 , Ugift, , Forhen Mester, Helsingborg Sverige

Niels Peter Holm, 21 , Ugift, , Smedelærling, Roeskilde

Hans Abrahamsen, 16 , Ugift, , Smedelærling, Randers

Niels Larsen, 17 , Ugift, , Smedelærling, Kr. Fjennesløv Sorø Amt

Daniel Petersen, 21 , Ugift, , Tjenestekar, Bondrup Frederiksborg Amt

Kirsten Larsen, 25 , Ugift, , Tjenestepige, Hvalsø Roeskilde Amt

Forklaringen på, at Carl Johan Holst skulle dukke op i netop Roskilde ligger nok i, at mange håndværkere, der havde gjort sig utilbens i København havde det med at ”komme til overfladen” i Roskilde, har erfaringen vist sig. Jeg kunne godt forestille mig, at en smedemester, tillige svensk født, hvis forhenværende svigerfar var smedemester i København, måske kunne få et ”problem” i de københavnske smedekredse efter en skilsmisse, hvis årsager vi næppe kender til bunds i dag. Derfor var Roskilde nok en løsning hvis man skulle videre, men ikke alt for langt væk. På Københavns Stadsarkiv har tip-oldefaderens næringsbrev i København som Værtsholder afsløret hans første beskæftigelse i storbyen, inden han, ved hjælp af sin nye svigerfader, i sin tid blev udlært som smed. For den yngste søn, Bob Holsts oldefar, er det ikke sikkert at der blev så meget kontakt faderen og sønnen imellem efter forældrenes skilsmisse da CCFH var ca. 9 år gammel. Inden jernbanen kom til Roskilde i 1847 var turen dertil en dagsrejse.

Den sidste folketælling, hvor Carl Christian Frederik Holst ses i København er følgende, hvor han i en alder af 16 år står som ”Wærtshuusholder og husfader”.

Det menes, at han emigrerede til Amerika i 1853, som én af de tidlige danske udvandrere.

Kbhv, København (Staden), Sankt Annæ Øster Kvarter, Sankt Annæ Plads, , Sankt Annæ Plads 58, stueetagen, 262, FT-1850

Caroline Rasmussen, 51 , Fraskilt, , J?? handler, Kjøbenhavn *

Hendrik Holst, 31 , Ugift, , smedesvend, hendes børn, Do.

Carl Holst, 28 , Ugift, , skibstømrer, hendes børn, Do.

Sophie Holst, 21 , Ugift, , hendes børn, Do.

Matilde Holst, 19 , Ugift, , hendes børn, Do.

Christian Holst, 16 , Ugift, , værtshuusholder, husfader, Do.

*Der skal stå ”Jernhandler”.

I 1851 dør faderen, forhenværende smedemester Johan Frederik Holst, i Roskilde. På det Lokalhistoriske Arkiv på Roskilde Bibliotek lykkedes det mig at finde en del omtale af smedien i Ahlgade, som også havde ansvar for det lokale brandkorps, samt at finde Carl Johan Holsts død nævnt i Roeskilde Avis som forefindes på mikrofilm på arkivet.

Få år senere finder vi den fraskilte kone, Maren Caroline Klindt, boende i Nyhavn, tæt på en vis H.C. Andersen. Der boede hun til sin død i 1873. Maren har været gift igen og står nu med efternavnet Rasmussen. Det nye ægteskab holdt ikke, og hun blev hurtigt skilt fra Hr. Rasmussen, men overtog hans titel og erhvervet som ”Jernhandler”. Gennem årene ”forfiner” hun tilsyneladende titlen og til sidst står hun i folketællingen som ”Skibsekviperingshandler”. Den yngste datter i familien, Mathilde Holst, forblev ugift og boede i opgangen ved siden af moren i Nyhavn. Som den eneste af børnene, var Matilde tilstede ved skiftet over morens dødsbo, hvor der dog ikke var noget at arve. Mathilde Holst døde i 1896 og hun efterlod sig heller intet af værdi. .

CCFH giftede sig i Amerika med den dansk-fødte Marie Franzine Hageman fra Frederiksberg. Hun emigrerede sammen med sin mor. Det er uvist, om parret kendte hinanden inden afrejsen fra København. Det unge par slog sig ned i Los Angeles, Californien, hvor de nåede at få 10 børn. Carl Christian Frederik Holst var en velanset person i Los Angeles forretnings- og foreningsliv. Via den amerikanske ”Homesteaders Act” fik familien en hel del jord dér, hvor store dele af Los Angeles centrum ligger i dag. Det eneste oldebarn med efternavnet Holst er Robert ”Bob” Holst, som har foretaget rejser til Danmark i hhv. 2002 og 2004 i jagten på en bedre forståelse af sine danske rødder.

af Trilby L. Gustafson

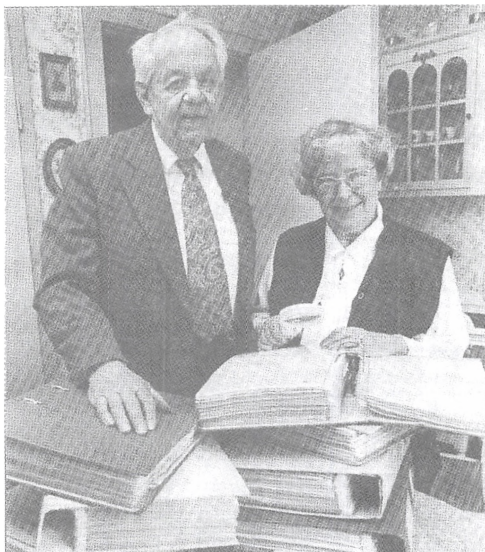
Trilby L. Gustafson er indehaver af ”Scandgen Specialty Tours” som siden 2001 har skabt skræddersyede rejser til amerikanere, der ønsker at følge i forfædrenes og -mødrenes fodspor i Danmark.

Lægdsruller flyttes fra Rigsarkivet til Landsarkivet

Det er planen i 2005 at etablere et selvbetjeningsmagasin på Rigsarkivet med bl.a. nogle af de nyere folketællinger. Det betyder, at alle lægdsruller fra den centrale udskrivningsmyndighed, der dækker hele landet til og med fødselsårgang 1902, bliver flyttet fra Rigsarkivet til Landsarkivet. Sørullerne forbliver på Rigsarkivet. I forbindelse med flytningen må det forventes, at lægdsrullerne i en periode ikke vil kunne benyttes.

En Slægt fra året 1612

Ægteparret Kaae udgiver bog om deres familie

For få år tilbage var der ikke særlig mange, der interesserede sig for deres forfædre. Men i dag har Rigsarkivet kronede dage. Folk har pludselig fået lyst til at forske i deres slægt. Om det er trangen til at vide, hvem ens forfædre har været, eller hvordan man selv er endt sådan som man er, er egentlig underordnet. Faktum er at slægtsforskning pludselig er blevet en hobby – en fritidsinteresse som unge som ældre går højt op i. I Hvidovre bor et ældre ægtepar, der i mange år har været i gang med at forske i deres slægt. De går faktisk så meget op i det, at resultatet nu

udmunder i en bog om slægten Kaae. Bogen er netop udkommet, og Hvidovre Avis har taget en snak med Kirsten og Axel Kaae Mortensen.

Det startede faktisk med, at Kirsten begyndte med at udforske sin familie. Så fandt vi ud af, at det kunne være sjovt også at se, hvor min familie stammer fra, og det har udviklet sig, fortæller 76-årig Axel Kaae Mortensen fra hjemmet på Claus Pedersens Allé.

Navnet er en allike

Sådan lyder indledningen til bogen: ”Navnet Kaae – både som efternavn og mellemnavn er i dag spredt ud over det ganske land, og Kaae-navnet har rødder endog langt tilbage i tiden. I årene 1939-53 udgav Gads forlag på Carlsbergfondens bekostning bogen ”Danmarks gamle personnavne (II tilnavne)”. I denne bog gives en udtømmende redegørelse for navnets forekomst i middelalderen, og det var ret så ofte. Den første Kaae er en Petrus Ka, som var præst ved domkirken i Ribe år 1291.

Kaae-navnets oprindelse er fuglen Allikens navn. Alliken blev i gammel tid kaldet en Kaae – undertiden stavet Ko, Koo, Kohe, Ka, Kaa og Kaae og fører tilbage til et lydord for fuglens skrig.

Enkelte slægter er behandlet rundt om i årbøger og stamtavler, bl.a. i Århus Stifts Årbog 1921 er der en artikel skrevet af S. Leth Danielsen om Harlev sogn vest for Århus og her skrives om den første præst i Harlev sogn efter reformationen. Han hed Peder Kaae, kom fra domkirken i Århus, og han fik i 1546 fæstebrev på jordstykker tilhørende domkirken. Peder Kaae er stamfader til den slægt, som i 5 generationer fortsætter som præster i Harlev, men der udgår også bondefamilier fra slægten og det er en af disse, jeg her vil prøve at gøre rede for, nemlig slægten efter fæstebonden Søren Pedersen Kaae, som levede og døde i Edslev i Kolt sogn fra 1612 til 1684.

Foruden denne slægt har jeg kendskab til en 4-5 andre Kaae slægter. Ved yderligere studier vil det måske være muligt at føre nogle af disse sammen. Det er en tanke, som fascinerer mig meget og som jeg påtænker at gå i gang med.

Det har taget ægteparret 5 år at samle alt materialet til bogen. I den tid har de været faste gæster på Rigsarkivet og de har været i kontakt med utallige slægtninge ud over det ganske land.

”Det var nødvendigt at kontakte de nulevende personer, vi kunne finde frem til for at få at vide, hvad de eventuelt vidste om deres forfædre. Vi har nemlig beskrevet hver Kaae’s liv i bogen – fra de blev født til de eventuelt døde. Men de nulevende Kaae’er er også med i bogen, f.eks. vores to børn Karen og Anders og vores børnebørn Martin, Jeppe, Troels og Jonathan,” siger 72-årige Kirsten Kaae Mortensen omgivet af de mange store mapper, som indeholder alt om Kaae-slægten. Bogen går faktisk helt frem til december 1997.

Om de ældste forfædre skriver Kirsten og Axel:

”Søren Pedersen Kaae, hvem bogen starter med, er født i 1612, men hvor, ja, herom tier de skriftlige kilder. Der er dog ingen tvivl om, at han er søn af fæstebonden Peder Danielsen Kaae i Skibby, Harlev Sogn. Peder Danielsen Kaae’s fader var præsten Daniel Pedersen Kaae, præst i Harlev Kirke. Meget tyder på, at dette er den rigtige konklusion, idet Søren Pedersen Kaae giver sin ældste søn navnet Daniel, altså opkalder ham efter bedstefaderen og Daniel var ikke noget almindeligt navn på den tid... Søren Pedersen Kaae efterlader sig 3 sønner og muligvis en datter, der så skulle blive gift med Jens Jørgensen, som får den anden halvgård i fæste. Dette er endnu ikke klart bevist. De tre sønner er Daniel Sørensen Kaae, som overtager den ene halvgård, Jens Sørensen Kaae, som får en ryttergård i Astrup og Peder Sørensen Kaae, der får en gård i Edslev. Bogen følger efterkommerne fra disse tre sønner således at Daniel er linie A, Jens er linie B og Peder er linie C”. Ægteparret har således fundet ud af, at Axel Kaae Mortensen er nummer 10B i Kaae-slægten.

Hvis man vil forske

Det virkelig interessante ved at forske i slægten er at erfare, hvor meget den tid ligner vor tid. Der var de samme problemer, de samme ulykker og glæder, fortæller Kirsten Kaae Mortensen. Ægteparret føler også, at man finder ud af, hvor man hører til og kommer til at kende de mennesker, som er skyld i, at man i dag er i live. Man skal vide, hvor ens forældre er født og eventuelt ens bedsteforældre. Hvis man har bedsteforældre, der stadig er i live, skulle man tage en snak med dem. Ikke kun fordi man vil slægtsforske, men også fordi der er ganske lærerigt, siger Kirsten og Axel Kaae Mortensen. Men man kommer desværre ikke særlig langt, hvis man ikke kan læse gotisk skrift. De gamle kirkebøger og skrifter er skrevet på gotisk, og derfor har ægteparret gået på mange kurser for at lære denne skrifttype.

Ligeledes har Kirsten Kaae Mortensen tilmeldt sig EDB kurser, idet bogen skulle skrives på computer. Ganske imponerende at sætte sig ind i teknologiens verden, når man er over 70.

Planen er, at bogen skal sælges til efterkommere af Søren Pedersen Kaae.

På jagt efter genet, der gør os gamle

Jytte Skaaning er med i et projekt på Institut for Sundhedstjenesteforskning – Center for Aldringsforskning på Syddansk Universitet, der har til formål at finde svaret på, hvorfor nogle søskendeflokke lever længere end andre og bevarer et godt helbred selv i meget høj alder. Projektet kører i 10 europæiske lande – foruden Danmark i Finland, Storbritannien, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig, Polen, Italien og Grækenland. Projektet finansieres bl.a. gennem EU.

Jytte Skaaning har i forbindelse med projektet tilbragt mange dage på bl.a. Landsarkivet for Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm med opslag i forskellige kirkebøger. Det er vigtigt, at der forskes i livskvalitet for "de gamle". Gruppen af gamle mangedobles gennem de næste 50 år. I Danmark er der ca. 500 personer over 100 år. Fremskrivninger viser, at der i 2030 vil være 2.150, i 2040 godt 3.800 og i 2050 over 8.000 100-årige.

Deltagerne i projektet blev fundet gennem CPR-registeret og kirkebøger. I Danmark har alle personer et CPR-nummer. CPR-registeret blev grundlagt i 1968 og opdateres dagligt. Loven stiller krav om, at alle fødsler registreres på kirkekontoret inden for 5 dage, flytning registreres på folkeregisteret inden for 5 dage, og dødsfald registreres inden for 2 dage via bedemandskontoret. Den 15. april 2004 var der registreret ca. 5.400.000 personer i Danmark. Som udgangspunkt har man valgt, at deltagerne skal være født før 1. april 1918. Man har valgt denne skæringsdato, da den ældste i søskendeflokken skal være mindst 90 år gammel, når projektet afsluttes i 2008. Det drejer sig om ca. 75.000 nulevende personer. Til at identificere søskendepar har man trukket lister ud med CPR-nummer, nuværende navn, nuværende adresse, fødselsregistrerende myndighed samt 1. registrerede historiske efternavn. Det gav et resultat på ca. 30-35.000 mulige søskende. Man tager udgangspunkt i, at søskende ofte er født inden for en begrænset årrække og ofte i samme sogn, og at de har fået det samme efternavn ved fødslen.

Forudsætningen er, at søskendegruppen har samme far og mor, dvs. man udelukker halv søskende og børn født uden for ægteskab. Hvis forældrene senere bliver gift med hinanden og får andre børn, kan børnene født uden for ægteskab komme i betragtning som deltagere.

Arbejdet har givet mange hovedbrud – tit har personer ikke opgivet det rigtige sogn som fødesogn, og så er der mange lokaliteter i Danmark, der hedder det samme. F.eks. 7 forskellige Ørum.

I starten valgte man at "vente" med de personer, der havde fødesogn København, fordi – som alle slægtsforskere ved – København er mere end et sogn. Men nu er også hovedstaden med, og her har fødselsanmeldelserne været en god hjælp. Der mangler nu 200 personer, der skal checkes her.

Som minimum skal der være 2 nulevende søskende i en gruppe, men der er også flere grupper på 3, 4 eller mere. Det videre arbejde med deltagerne går efter en prioritering på

de ældste, dvs. dem over 95 – og så brødre, fordi mænd i gennemsnit ikke lever så længe som kvinder. Når søskendegrupperne er identificeret, sender Center for Aldringsforskning et brev til deltagerne og fortæller, at man gerne vil ringe dem op for at aftale et besøg. Kontakten sker via sygeplejersker, der er ansat på Center for Aldrings-forskning.

En søskendegruppe bliver kontaktet og besøgt inden for samme uge. Da det er ældre mennesker, skal man være sikker på at få indsamlet materialet i tide. Deltagerne kan have en bisidder med ved besøget, hvor de bliver stillet en del spørgsmål om helbred, livsmønster, alkohol- og tobaksforbrug – og der vil blive foretaget nogle fysiske test. Endelig bliver de bedt om en blodprøve eller et kandskrab til dna-analysen.

I basen var der 30-35.000 mulige – heraf fandt man 3.500 søskendegrupper, der var født i samme sogn. Efter kontakt var der nogle, der var for svage eller ikke ønskede at deltage. Rundt regnet kan man sige, at ca. 1/3 ikke ønskede at deltage i undersøgelsen, ca. 1/3 var for svage eller var døde efter 1. april 2004, så der reelt var godt 1.000 søskendegrupper.

I øjeblikket er de 300 søskendegrupper besøgt. Af disse er 25 grupper med 3 søskende, 15 grupper med 4 søskende og en enkelt gruppe på 6 søskende. Denne sidste på 6 er Klint-familien, hvor der oprindeligt var 11 søskende, 3 brødre og 8 søstre. Nu er der altså 6 tilbage, hvoraf den ældste Marie Klint er 102 år gammel, mens den yngste er 86.

Hvis nogle af jer kender ældre søskendegrupper, må I meget gerne kontakte Frans Bødker, Center for Aldringsforskning, J.B. Winsløvs Vej 9B, 5000 Odense C

Mailadresse: f.bodker@health.sdu.dk Tlf: 6550 3633

Dansk/Svensk Slægtstræf i Herlev 16. april 2005

Det var med meget stor succes, vi afholdte Dansk/svensk slægtstræf i Herlev d. 16.april. Dagen gik bare alt for hurtigt. Rigtig mange fandt deres svenske forfædre og gik hjem med store smil på læberne. De svenske foreninger som var rejst langt for at komme til os i Herlev var, Halland Genealogiska förening og Blekinge Släktforsker förening samt Skåne Genealogiska förening. Desuden var Mariia Mähler fra Svar (Svensk arkiv information) kommet helt fra Ramsele i det nordlige Sverige. Alle de svenske foreninger havde et righoldigt materiale med, til at kunne forske i, og ikke mindst til salg. Også enkelte danske foreninger var fremmødt heriblandt SSF (Sammenslutningen af slægtshistoriske foreninger) samt DIS-Danmark.

Hermed en stor tak, til alle fremmødte foreninger.

Slægtshistorisk forening for
Storkøbenhavn
Red. Gitte Bergendorff Høstbo,
Obovej 14, 2730 Herlev.

91558 KHC
PER ANDERSEN
JYLLINGEVEJ 111
2720 VANLØSE

279

000

0000313

Indholdsfortegnelse:	Side
Foreningsoversigt	2
Årsberetning m.m.	3-7
Polithistorie fra 1944	8-9
Koleraåret 1853	10-13
Danskeren Claus Peter Hansen	14-15
En amerikaner opdager sine rødder	16-19
En slægt fra 1612	20-21
På jagt efter Genet	22-23

Indhæftet i midten: Program for slægtsforskerdag 2005

Hvad hed hunden?

For 200 år siden hed hundene f.eks.

Tyrk, Moppe, Sultan eller Trofast.

Der var også "stuehunde"- de hed f.eks.

Trouvé eller Souvenir.

Franske og italienske navne var populære.

Så kunne man se, at hundens ejer var dannet
og kunne lidt sprog.

Læs mere om hundenavne på: <http://www.sa.dk/lak/saxo/hunde/navne>.

Alle læsere ønskes en god sommer!